

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM, Gyldendal, 1971), s. 81. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952570995648/facsimile.pdf> (tilgået 22. maj 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

Ønsker! Jeg havde paa Veien hertil aftalt med *Cramer*, at bøn-
falde *Schröder* om at opføre dette Stykke engang imedens vi vare
her – og nu – strax paa den første Dag – tilbød den venlige
Skiæbne os det af sig selv. Sandelig! det var meer end man kunde
forlange.

Klopstock tog Afskeed, og vi dandsede meer end gik ned
igennem den korte, mørke Peermadsengang som fører til Skue-
spilhuset. Vi toge ved Indgangen Billetter af en Kone, som vi om-
byttede hos en Mand, og afgave til en Dreng – en saare om-
hyggelig Controll, som syntes at bestyrke min Mening om For-
skiællen paa den hamborgske og den Kiøbenhavnske Pøbel-
charakter.

Man spille Symphonier af *Stegmann*; men vante til det Kiø-
benhavnske Orchester, kunde vi neppe udholde at høre Mu-
siken. Vi anstille i dets Sted Betragtninger over det Smule Pub-
licum, for hvis Domstoel Tragediens Muse nu skulde fremtræde
i sin hele Pomp. I Hamburg sidde Cavallerer og Damer iblandt
hinanden paa Parterret, de første med Hattene bestandig paa,
de sidste med Vifterne i bestandig Bevægelse Det nærværende
Parterre-Publikum bestod efter *Ewalds* Udtryk

„af Os“

„og af – Couleur de Louer“

hvor i der blandte sig et Par Officerer, som havde al Anseelse
af *brutale Klappere* – og endel Fruentimmere, hvoraf nogle
havde saa mcgen Lighed i Anstand, Fagter og Lader med Liset-
ter, som den brutalste Klapper kunde forlange. Forhænget gik
op. De første Scener skruede blot Længselen efter at see Hoved-
personen. Endelig kom han frem –

Kong Lear

Maaden, han kom ind paa, hans blotte Gestalt, hans Ansigt, hans
Gang opvakte allerede den kildrende Gysen hos mig, som Na-
turen i Konstens Arme aldrig mangler at fremtylle. Og nu hans
Tone, hans Foredrag, hans Hoved- og Armbevægelser, hans Mi-
nespil – den Sandhed, hvormed hans Stemme, Øine, Hænder og
Fødder sagde hver Replik! Mage til dette har jeg aldrig seet, og